

(Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔ
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτησις]

‘Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

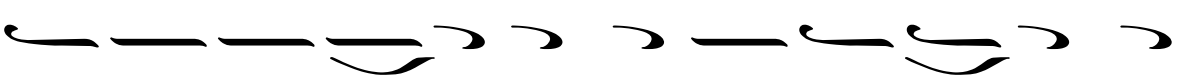
Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά . Ψαλμὸς ρμ΄ (140)

Ἦχος Δι

 ^χ ^Δ
Κυ ρι ε ε κεκραζα προς σε ει σα α

κου σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ε κεκραζα προς σε ει σα ακου σον μου

προσχεσ τη φω νη της δε η η σε ως μου εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον

μου Κυ ρι ε
^Μ ^Δ
 Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι αμα ε νω ω πι ον σου επαρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α εσπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ε

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα ασει εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των

ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ε λεονδε α μαρ τω λου μη λι πα

να τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν

ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι

της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ε πι σοι η λ πι σα μη αν τα νε

ληστην ψυχη ην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν το μοι και απο σκανδαλων

των εργαζομενων την ανομιαν

αν

Πεσουνται εν αμφιβληστρον αυ

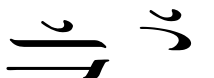
των οι αμαρτωλοι καταμονασειμι εγω

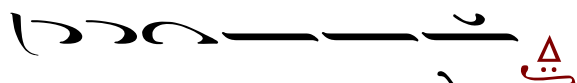
εως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκκραζα

φωνη μου προ Κυριον δεηθη

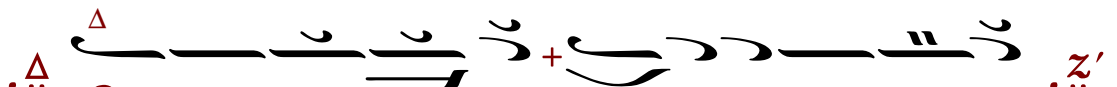
Εκχεω ενωπιον αυτου την δεη

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

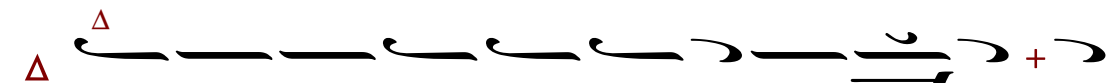
του α παγ γε λω

 εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα

μου και συ ε εγνωστας τριβους μου

 εν ο δω ταυτη η ε πορευ ομην

 ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

 Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

 πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

 σκων με

 Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

 ε εστι νο εκ ζη τωων την ψυχην μου

Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

Συ ει η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των

Προ οσχες προς την δε η σιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με

Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο νο

μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ωσουν τα πο δω ως μοι

Εκ βα θρων ε κε κρα ζα σοι οι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης

μου

Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σε ω ω ως

μου

Μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου.

Ἦχος Πα

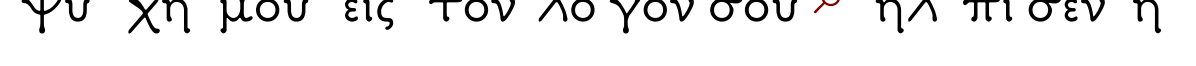

 Π
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ
 ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη
 πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει
 διασώζεται.

 Των α γι ι ων Μαρ τυ ρων πρε σβευ
 ον των υ περ η μων και τον Χρι στον υ μνουν
 των πα σα πλα νη πε παυ ται και των αν
 θρω πων το γε νος πι στει δι α α σω ζε ται

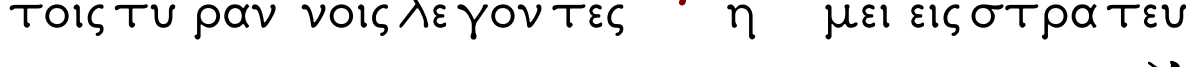
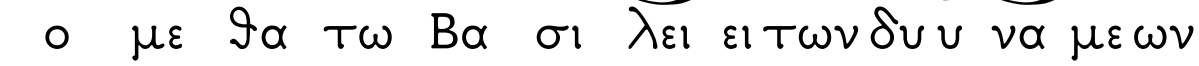

 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον

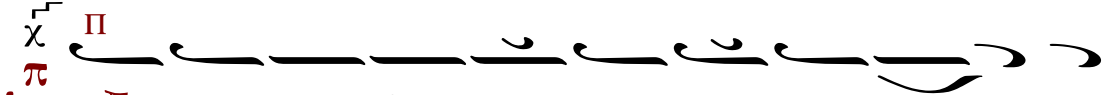
Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς
 τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ
 Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ
 βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς
 Τριάδος τὴν δύναμιν.

 Χο ροι μαρ τυ υ ρων αν τε στη σαν

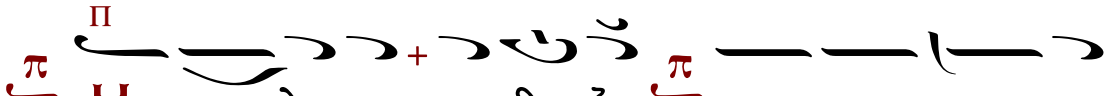
 τοις τυ ραν νοις λε γοντες η μει εις στρατευ

 ο με θα τω Βα σι λει ει των δυ υ να μεων

 ει ει και πυ ρι και βα σα νοις ανα λω σε

 τε η μας ουκ αρ νου με θα της τρι α αδος

 την δυ να μιν

 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

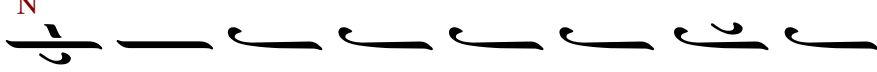

 Με γα λη η η δο ξα ην ε κτη η
 σα σθε Α γιοι δι α α της πισ τε ως ου μο
 νον γαρ εν τω πα α σχειν τον εχ θρον ε νι κη
 σα τε αλ λα και με τα θα να τον πνευ μα τα Α α
 πε λαυ νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ ε τε

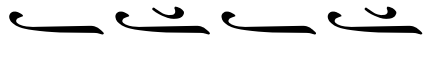
ψυχων και σω μα των ι α τροι ^π πρε σβευ σα
τε προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χας
ημων ^π

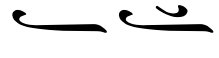
Εἶπα τὰ γ' Προσόμοια τῶν Κεκοιμημένων.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

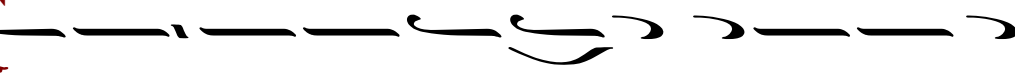
Σπῆχος. ^{χ̣}_γ ^N   0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ

 ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων α αυ του

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἀγίῳ κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

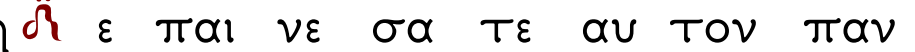
^{χ̣}_γ ^N **Τ**ων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α

παν των κατ ο νομα ⁶ με τα πιστεως ζη
 σαν των ευσεβως ^γ μνη μην τε λουντες οι πι
 στοι ^Δ τον Σω τη ρα και Κυ ριον ⁶ α νυ μνη
 σω μεν αι τουντες εκτε νως ^γ του τους εν ω
 ω ρα της κρι σε ως ^Δ α πο λο γι αν α
 γα θην ^Δ δου ναι αυ τω τω Θε ω η μων ^Δ τω
 πα σαν κρι νον τι την γην ^γ της δε ζι ας
 αυ του πα ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα
 ρα ^Δ εν με ρι δι ι Δι και αι αι ων ^γ και εν
 Α γι ων κλη ρω φω τει νω ^Δ και α ζι ους
 γε νε σθαι της ου ρα νι ου βα σι λει ας αυ

του

ν
Α

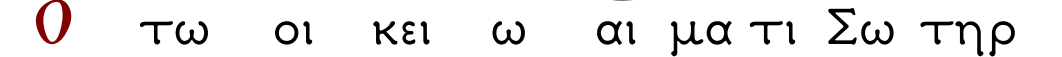
Σπῆχος. ^χ
ν ^Α νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

 τα ε θνη ^Α ε παι νε σα τε αυ τον παν

τες οι λαοι

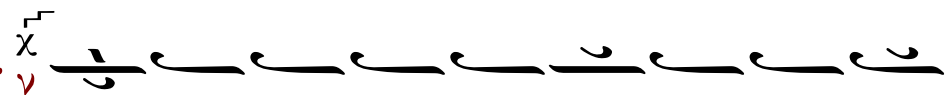
ν
Α

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

^ν
Α ^Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ

 βρο τους εκ πρι α με νος ⁶ και θα να τω σου θα

να του του πικρου ^γ εκ λυ τρω σα με νος
 η μας ^Δ και ζω ην την αι ω νιον ^ε πα ρα
 σχων τη Α να στα σει σου η μιν ^γ παν τας α
 να παυσον Κυ ρι ε ^Δ τους κοι μη θεν τας ευ
 σε βως ^Δ η εν ε ρημοις η πο λεσιν ^ε η
 εν θα λασ ση η εν γη ^γ η εν παν τι ι
 το ο πω ^ε βα σι λεις τε ι ε ρεις αρ χι
 ε ρεις ^Δ μο να στας και αι μι γα α α δας ^γ εν
 η λι κι α πα ση πα γ γε νει ^Δ και α
 ξι ω σον του τους της ου ρα νι ου βα σι λει
 α ας σου ^γ

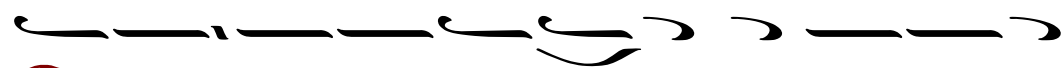
Σπῆχος. ^χ_ν
^α **Ο** τι ε κραται ω θη το ε

 λε ος αυ του εφ η μας ^α **Δ** και η α λη

 θει α του Κυ ρι ου ^α **Δ** ^χ_ν με νει εις τον αι ω ω

 ω να ^α **Δ** ^α **Δ**

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

^α **Δ**
Τη εκ νε κρων Ε γερ σει σου Χρι στε ου

 κε τι ο θα να τος ^α **Δ** ^ε **λ** κυ ρι ευ ει των θα νον

των ευσεβως ^γ δι ο αι του μεν ε κτε νως ^Δ
 τους σουσ δουλους α να παυ σον ^ε εν αυ λαις
 σου και εν κολποις Α βρα αμ ^γ τους εξ Α
 δα αμ με χρι ση με ρον ^Δ λα τρευ σαν τας σοι
 κα θα ρως ^Δ πα τε ρας και α δελ φους η μων ^ε
 φι ι λους ο μου και συγ γε νεις ^Δ α παν
 τα αν θρω πον τα του βι ου λει του ργη σαν τα
 πι στως ^γ και προς σε ε με τα σταν τα πο
 λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος ^Δ
 και α ξι ω σον του τους της ου ρα νι ου
 βασι λει α ας σου ^γ

γρα πται ^Δ του πα ρε χο ον τος τοις με τα
στασι την α να απαυ σιν ^ν

Καὶ νῦν... Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου.

^τ^χ^Δ ^Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω νων α α μην ^Δ
^Μ^Δ ^Πα ρη η η λ θεν η η σκι ι ι α α
α του νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε
ελ θου ου ου σης ⁶ ως γαρ η βα α α τος
ου ουκ ε ε και αι ε ε ε το ^Δ κα τα
φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη ^Δ ου τω
Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε κες και

αι πα α αρ θ ε νο ς ε ε ε μ ει ει ει ν α ς

αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει

λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι

ι α τ ω ν ψ υ υ χ ω ω ω ν η η η η μ ω ω

ω ων

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν...»

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντὶ τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τὸ «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος λ̣α̣ — Γα̣

ⲭ̅ⲓ̅ ^Ⲡⲁⲗ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α α

αλ λη λου ι ι α

Στιχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

ⲭ̅ⲓ̅ ^Ⲡⲁⲗ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α α

αλ λη λου ι ι α

Στιχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα:

Τὸ δ' Μαρτυρικὸν ἐν τὰ δύο Νεκρώσιμα τοῦ β' ἤχου.
(Ζήτει ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου)

Ἦχος Πα

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες,
Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ
Ἀγγέλων συμπολῖται γεγονάσι, Κύριε
πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ
ποθήσαντες Ἀθλοφόροι οὐρανίων
ἀγαθῶν ἠξιώθησαν καὶ Ἀγγέλων
συμπολῖται γεγονάσι Κυριε πρεσβεί
αις αὐτῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Οἵμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη
ἐκ τοῦ σώματος! οἵμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ

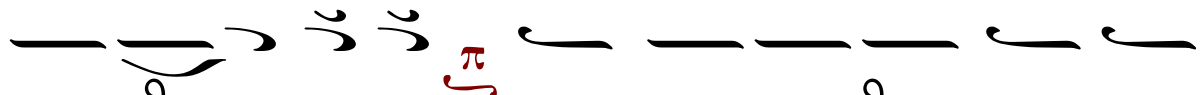
οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

 Οἱ οἱ οἱ μοι οἱ ον α γω να ε χει η

 ψυ χη χω ρι ζο με νη εκ του σω μα τος

 οἱ οἱ οἱ μοι πο σα δα κρυ ει το τε και ουχ υ

 πα ρ χει ο ε λε ων αυ την προς τους Αγ

 γε λους τα ομ μα τα ρε που σα α πρα κτα

 κα θι κε τευ ει προς τους αν θρω πους τας

 χει ρας εκ τει νου σα ουκ ε ε χει τον βο

η θου ουν τα δι ο α γα πη τοι μου α
 δελ φοι εν νο η σαν τες η μων το βρα χυ
 της ζωης τοις με τα στασι την α να παυσιν πα
 ρα Χρι στου αι τη σω με θα και ταις ψυ χαις η
 μων το με γα ε λε ος

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ
 προσελάβου, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν
 πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας,
 ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρυπτὰ τῆς
 ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν
 σου, τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν
 ἐσφαλμένων μοι συγχώρησιν διδούς, τῆς
 Βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Ἐκ γης πλα στουρ γη σας με εις γην
 πα λιν πο ρευ ε σθαι τη πα ρα βα σει με κα

τε κρινας ^π εστησας η με ερανε τα σεως
^π εν η η τα κρυπτα της ε καστουπρα
 ξεως ^Δ φα νε ρα πα ρι σταν ται ε νω πι ο ον
 σου ^π το τε φεισαι μου α να μαρτηη τε
^χ και των ε σφαλμενων μοι συγ χω ρη σιν δι
 δους ^Δ της Βα σι λει ας σου μη χω ρι σης με ^π

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

Δ̣^{χ̣} ^M Δ̣^Δ — — — — — — — — — —
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι 6.

^B ^Δ ³ ^{6.} Δ̣^{6.} ρχη μοι και υποστασις το πλα

στουργον σου γε ε ε γο νε προσταγμα

^{6.} βουλη θει ει εις γαρ εξ α ο ρα του τε

και ο ρα της με ζωω ο ον συμπη ζαι φυσε

ως ^{6.} γη θεν μου το σω ω μα δι επλασας ^{6.} δε

δω κας δε μοι ψυχην τη θει ασου και ζω ο

ποι ω εμπνευσει ^{6.} δι ο Σωτηρ τους δου

λους σου εν χωω ραζων των εν σκη ναις δι και

αι ων α να παυ σο ον

6.

^B
6. και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

6.

^Δ
6. Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και

^B ^Δ
τω ων μαρ τυ ρων σου α πο στο ο ο λων

^B
προ φη των Ι ε ραρ χων ο σι ων και δι

^Δ
και ων 6. και παν των των α γι ι ων τους

^B ^M
κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο

⁷
ο ον

Δ.

ΙΕΡΕΥΣ: **N**υν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς

ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α΄ τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β΄ τροπάριον· «Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ΄, Δόξα καὶ εἰς τὸ δ΄, Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ΄ Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...», ζήτηι τοῦτον εἰς τὴν Παρακλητικὴν τῷ Σαββάτῳ πρωΐ ἢ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς ζ΄ Ἑβδομάδος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

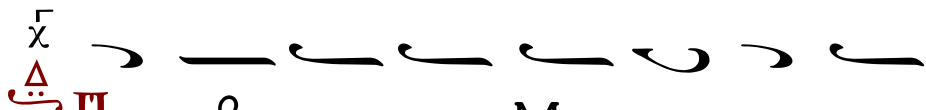
ᾠδὴ Α΄. Ὁ Εἰρμός. Βου

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

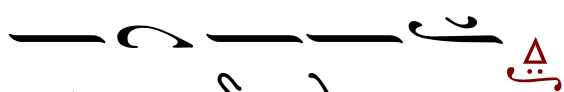
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν
δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ
γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς
ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν
τυχεῖν ἀξιώσον.

Στίχος.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

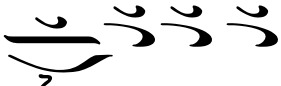

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Ἐν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε

κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

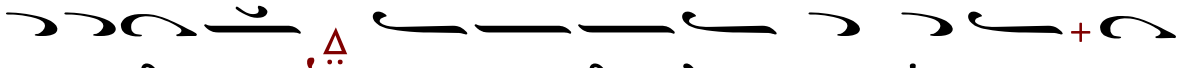

σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

στους αι ω ν ι ω ν α γ α θ ω ν τυ χ ει ν α
 ξ ι ω σ ο ο ν

Στίχος. Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος.   Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γ α θ οις
 αυ λι σ θ η σο ν ται

  Κα τα κο σμη σας τα πα ντα ζω ον μει
 κ τον με σον με τον αν θρω πον τα πει νο
 τη το ος ο μου και με γε θους ε πλα
 σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χας Σω

τηρ α να παυ σο ον

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Στίχος. **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

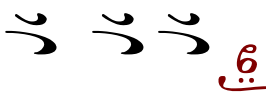
 γι ω Πνευ μα τι

 Του πα α δει σου πο λι την και γε ωρ

 γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

 δε την σην εν το λην ε ζω ρι σας δι ο

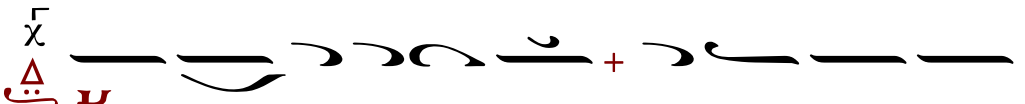
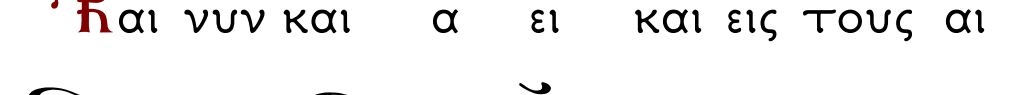
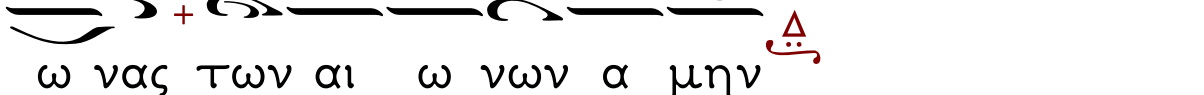
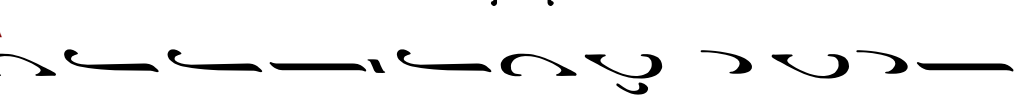
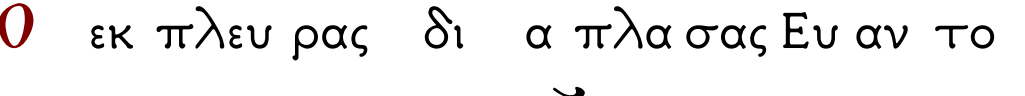
  τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

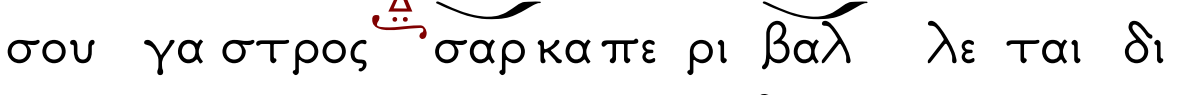
 παυ σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τὸ πρίν, τὴν
ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦς
σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
ἰσχὺν Ἀγνή διέλυσεν.

Σπῆχος. ^χ
Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το

πριν
την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του

σου γαστρος
σαρκα πε ρι βα λ λε ται δι

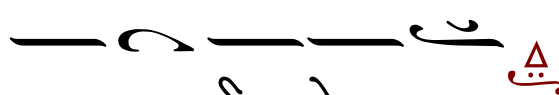
ης
του θα να του την ι σχυν Α γνη δι

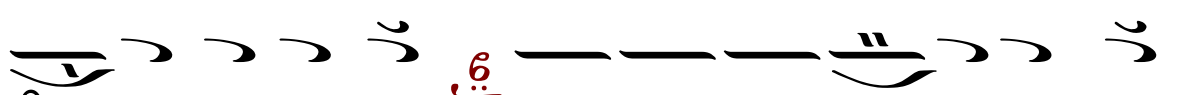
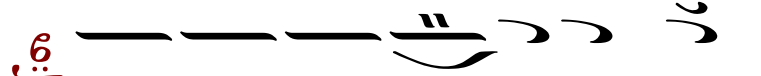
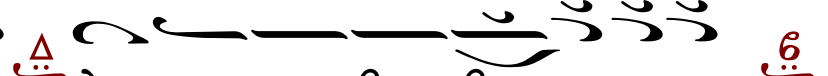
ε λυ σε ε

Ἦδη γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες
Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες
παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν
λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. ^ᾠ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

 Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες
 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη
 θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις
 αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. **Λ**ί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὥς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὖρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Λ**ί ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Παι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι
και ση μει οις ε με τον πλα νη θεν τα επ ε
σχα των σε αυ τον κε νω σας ως συμ πα θης
και ζη τη σας ευ ρες και δι ε σω σα
ας

Δόξα Πατρὶ...

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος. ^χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ρε ον των α στα τον φο ραν τους προς σε

δι α βαν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα

τοι κειν χαρ μο νι κως α ξι ω σον α γα

θε δι και ω σας πι στει τε και χα ρι

ι τι

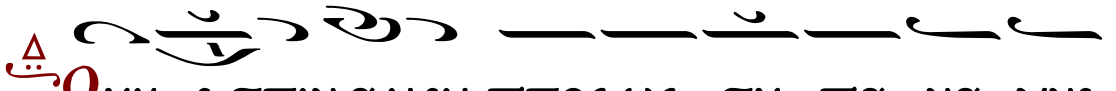
Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν

ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου
λύσαντα τὴν δύναμιν.

Σπῆχος.
καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς

αἰ ὧνας τῶν αἰ ὧνων ἀμην

Οὐκ ἐστὶν ἀμεμπτος ὡς σὺ παναγενε

θεομητορμονη γαρ ἐξαίωνος τον θε

ον τον ἀληθῆ σου νε λαβες εν γαστρι

του θανατου λυσαντα την δυναμι

ιν

ΣΣ

6.

σαας

Στίχος. Λί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν
εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή,
καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Στίχος. ⁵6. ———+ ——— ——— ———
Λι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

——— ——— ——— ———
αυ λι σθη σο νται ^Δ

⁶ ——— ——— ——— ——— ——— ——— ——— ———
Ἀ φρα στου δο ξης σου τυ χειν α ξι

ΣΣ ⁶ ——— ——— ——— ——— ——— ——— ——— ———
ω σον τους προς σε με τα σταν τας εν θα Χρι

——— ^Δ ——— ——— ——— ——— ——— ——— ———
στε των ευ φραι νο με νων ε στιν η κα

——— ——— ——— ——— ——— ——— ——— ———
τοι κι α και φω νη ^Δ κα θα ρας α γα λι

——— ΣΣΣ ⁶ ——— ——— ——— ——— ——— ——— ———
α σε ω ως ^Δ

Δόξα Πατρὶ...

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Υμνουν τας προσ δε ξαι το θει ον κρα
τος σου ους εκ γης προ σε λα βου τε κνα φω
τος του τους ερ γα ζο με νος της α μαρ
τι ας την α χλην εκ κα θαι ρων πο λυ
ε λε ε ε

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Δο χει ον αχραν τον να ον πα να μω
 μον κι βω τον πα να γι αν παρ θε νι κον
 τοπον α γι α σματος σε καλ λον ην του
 Ι α κωβ ο Δε σπο της ε ξε λε ξα
 το ο

Ὡδὴ ε΄.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰὲ βραβεύουσι.

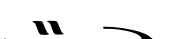
  +
Δι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

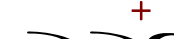

 αυ λι σθη σο νται

Της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι

 +
 α νο μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε

   +
 σπο τα τους προ κοι μη θεντας πιστους ι

 κε τα ας σου πα ρε χων των πται σμα α

 +
 των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ο μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

   +
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι

^B
^Δ **Ο** μ ο ν ο ς φ υ σ ε ι ζ ω ο π ο ι ο ς ^Δ τ ο τ η ς
 α γ α θ ο τ η τ ο ς ο ν τ ω ς α ν ε ξ ι χ ν ι α
 σ τ ο ν π ε ε λ α γ ο ς ⁶ τ ο υ ς τ ε λ ε ι ω θ ε ν τ α ς τ η ς
 Β α σ ι λ ε ι α ς τ η ς σ η ς ^Δ α ξ ι ω σ ο ν ο ι
 κ τ ι ι ρ μ ω ν μ ο ν ε α θ α α ν α τ ε ⁶ ^Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
 κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
 ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
 ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

^Δ **Κ** α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
 + τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν ^Δ

^B
^Δ **Ἰ** σ χ υ ς κ α ι υ μ ν η σ ι ς ο ε κ σ ο υ ^Δ Δ ε

σποινα του κοσμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας ⁶

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῶ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. ^χ₆ Πρεσβείαις των Μαρτυρων σου
Χριστε ο Θεος _Δ αναπαυσον τας ψυ
χας των δουλων σου _Δ

_Δ **Σταυρω** προσηλου μενος των Μαρ
τυρων τους χορους ₆ προς εαυτον συνηγα
γες _Δ μιμου μενους το παθος σου Αγαθε

δι ο σου δε ο με θα τους προς σε με
τα σταντας δι α να παυ σο ον

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστω τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

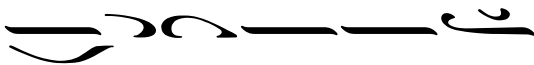
Ἀφρα στω τη δο ξη σου ο ταν ελ
θης φο βε ρος κρί ναι τον κο σμον α παν τα
εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα
φαι δρω ς υ παν τη σαι σοι ου ς εκ γης προ σε

λαβου πιστους δουλους σου

Δόξα Πατρι...

Πηγή ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

 Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α

  πε πε δη με νους Δε σπο τα ο

  ζα γων τους δουλους σου τους προς σε

  εν τρυ φη πα ρα

δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Εις γην α πεστρα φη μεν πα ρα βαν
τες του Θε ου την εν το λην την εν θε ον
δι α σου δε Παρ θε νε προς ου ρα νον
εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο ραν του θα
να του ε κτι να ζαν τεες

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων σου.

Στίχος. Πρε σβει αϊς των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

 χας των δου λων σου

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

 Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ

 ρες της πρω της πα ρα βα σε ως ραν τι

 σθεν τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην

 σα φως ει κο νι ζου σι σφα γην ευ λο γη τος

 ει ο Θε ος ο των πα τε ερων ημων

Στίχος. Λί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,
Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

ἦ
Αἰ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε
κρωσας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους εν
πιστει δε κοι μη θεν τας προσ δε ζαι τα νυν
υ μνουν τας και ψαλ λον τας Χρι στε ευ λο
γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η
μων

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον αν θρω πον φυ ση

μα τι θει ω θε αρ χι κω τα τε τους με

τα σταν τας Βα σι λει ας Δε σπο τα της σης

α ξι ω σον ψα λ λειν σοι Χρι στε ευ λο

γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η

μων

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

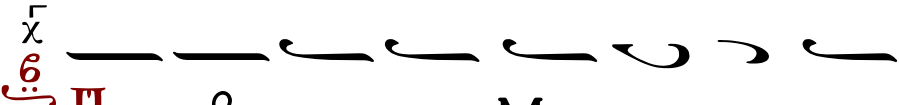
Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,
γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Υπερ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον
συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας
και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε Α
γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε ο
μη η το ρα α

Ὡδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ
τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

 Στα θε ρως τους α γω νας ε πι δει
 ξα με νοι τω της νι κης στε φα νω κα τα
κο σμη θη τε Μαρ τυ ρες Χρι στου α θλο
 φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ ψου μεν

εις παν τας τους αι ω νας

6.

Στίχος. Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς,
καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας,
δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὖσπλαγχνος, σὲ
ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

6. Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

6. Ι ε ρως τους τον βι ον α πο λι

πον τας πι στους 6. και προς σε τον Δε σπο την

με τα χω ρη σαν τας 6. δε ξαι προ ση νως α

να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος 6. σε υ πε ρυ

ψουν τας εις παν τας τους αι ω νας 6. 6.

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Νυν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι

ζε σθαι τους προ κε κοι μη με νους Σω τερ

ευ δο κησον πιστει τη εις σε δι και

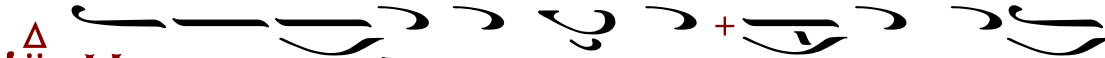
ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ ψουν τας

εις παν τας τους αι ω νας

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν,

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 +
 των αι ω νων α μην

Μα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα

 ριστε την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα

 ριον σα ρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη

 σα σαν ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας

 τους αι ω νας

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. Πρε σβει αϊς των Μαρ τυ ρων σου

 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

 χας των δου λων σου

 Ελ πϊς Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ

 ρω σε και προς την σην α γα πην δι α πυ

 ρως ε πτε ρω σε των μελ λον των του τοις

 προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην

 ον τως α να παυ σιν ης τους με τα σταν τας

 Α γα θε πιστους α ζι ω σο ον

Στίχος. Λί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἀξιῶν μακαριότητος.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Ἄαμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
ψε ως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ζι
ων μα κα ρι ο τη το ος

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐ

σπλαγχνος καὶ θελητῆς ἐλέους εὐ

σπλαγχνίας ἡ ἀβυσσος οὓς ἐκ τοῦ

τοῦ τοῦ τῆς κολασεως καὶ σκιάς τοῦ

θανάτου Σῶτερ μετέστησας ἐνθα κα

τα λάμπει σου τὸ φῶς τοῦ τοῦ κατὰταξον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

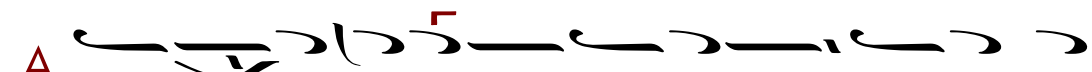
Σκηνην ἁγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ
κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς
δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστροῦς πανάμωμε.

Καὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αὶ ὠ νας

των αὶ ὠ νων α μην

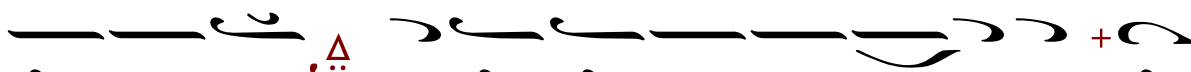
Σκηνην α γι ι ι αν Α γνη γι νω σκο

μεν καὶ Κι βω τον καὶ πλακα σε του νομου

της χαριτος δι α σου γαρ α φε σις δε

δω ρη ται τοις δε δι καὶ ὠ με ε νοις δι

α του αι ματος του σω μα τω θεντος

εκ τηςσης γαστρος Πα να μω με ε

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν
μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχον λ᾽ ἁ — Γα²

^Γ
^Γ **Ο** βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν

τα οϊ κο νο μων ^Δ₉ και το συμ φε ρον πα σιν απο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε ^Δ₉ α να παυ σον Κυ ρι

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου ^Γ₉ εν

σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το ^Δ₉ τω

ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων ^Γ₉

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ω Πνευματι
 Εν σοι γαρτην ελπιδα ανεθεν
 τοτω ποιητη και πλαστη και Θεεω η
 ημων
 Και νυν και αι και εις τους αιω
 νας των αιωνων αμην
 Εκαι τειχος και λιμενα εχομεν
 και πρεσβιν ευπροσδεκτον προς ον ετεκες
 Θεον Θεοτοκυμφευτε των πι
 στων ησωτηρια αααα

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·
Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τάς ψυχάς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτάς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τάς ψυχάς τῶν δούλου σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἄθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅτι εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἀθην,
καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τάς ψυχάς τῶν δούλου σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τάς ψυχάς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεύς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, [καὶ τῶν δούλων σου...] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεύς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τάς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἁπαξ

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας καί ζωήν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καί τάς ψυχάς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πάντων τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν καί ὧν τά ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καί οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ ὁ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τόν αἰῶνα καί ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεύς: Σοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε
ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν
ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ
ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ
τετραήμερου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τάς ψυχάς
τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν
σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ
ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι,
ἡμᾶς δέ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμὴν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.